

[Jensen Christensen.]

Ensartetheden i Vurderingerne. Det, der er Vurderingsraadenes, Skyldraadenes og Over-Skyldraadets Opgave, er at finde Ensartethed, først og sidst Ensartethed, men ikke at finde Udstykningsværdien i det Øjeblik, Jorden skilles fra Bygningerne; det har aldrig været Vurderingsraadenes Opgave og skal heller ikke være det.

Derfor mener jeg, man med Rette kan tale, som min Kollega, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) talte før om dette, at een Ting er, hvad man kan udstykke Len og Stamhuse og Præstegaardsjord til, fordi man har taget dem til den samme Pris, noget andet er, hvad man skal gøre paa det Tidspunkt, da man skal til at købe den Jord, man senere vil udstykke; saa kommer netop Forholdet saa forfærdelig grelt frem, idet den ene Husmand faar Jorden til een Værdi, medens den anden Husmand skal have den til en anden. Hvad dette Lovforslag tager Sigte paa, er hovedsagelig dette, at naar der for den danske Stats Penge købes Jord i Sønderjylland, skal den Husmand, som vil ind under Fæsteformen, ikke have større Fordel end den Husmand, der vil have Bruget i frit Eje, og det har faaet Udtryk i Lovforslaget, saaledes som det her er forelagt.

Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger paa Baggrund af den Tale, der er ført om det Spørgsmaal, siden jeg holdt min Forelæggelsestale.

Saa vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i § 1, næstsidste Linie, er der en Trykfejl. Der staar: „og afdrages i 15 Aar“. Det er meddelt Bureauet, at der skulde staa: „20 Aar“.

I øvrigt skal jeg, til Trods for at den højtærede Landbrugsminister har stillet sig afvisende overfor Lovforslaget, endnu en Gang anbefale det høje Tings Medlemmer at yde Lovforslaget en velvillig Behandling. Jeg tror ikke, vi i Sønderjylland kan være tjent med, at vi uden videre glider over paa 4. Oktober-Lovens Bestemmelser.

Jeg vil, før jeg slutter disse Bemærkninger, tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han mener, at den Jord, der opkøbes for de 10 Mill. Kr. eller for det, der er tilbage af dem, hvis vi ikke faar vedtaget dette Lovforslag, i Fremtiden kan udstykkes paa de samme Vilkaar som Domænegaaardsjord.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde forleden Dag, da han forelagde sit Forslag, at „vi“ dernede hyldede ikke 4. Oktober-Lovens Princip,

og han sagde endvidere noget om, at vi, der har baaret Dagens Byrde, forlanger ogsaa, at der bliver taget et vist Hensyn til os. Hvem har nu baaret Dagens Byrde? Er det det ærede Medlem mere end andre dernede? Jeg vil antage, at det har man saa nogenlunde været fælles om, ligesom man er fælles om at bære Dagens Byrde andre Steder. Jeg synes ikke, det ærede Medlem kan tage det særlig til Indtægt for sig selv og sine Meningsfæller. Hvem er det nu, der ikke ønsker 4. Oktober-Lovens Princip? Er det Køberne? Nej, det er det ikke, Køberne dernede vælger 4. Oktober-Lovens Princip. Vi har endda faaet en Lov vedtaget, medens det ærede Medlems Meningsfælle var Landbrugsminister, den saakaldte udvidede Husmandslov, den lille Gaardmandslov, kan man vel kalde den, mon for at det ikke skulde virke alt for grelt, fik den en anden Titel: Udstykning i de sønderjydske Landsdele, en Lov, hvorom jeg for mit Vedkommende sagde fra denne Talerstol, at den ikke vilde blive brugt dernede, da den var upraktisk og umulig at bruge. Det skulde antagelig være en Lov, som skulde sige Sparto til den Udstykning, vi havde efter 4. Oktober-Lovens Regler. Det har imidlertid vist sig, at jeg fik Ret i mine Betragtninger. Jeg tror ikke, denne Lov er brugt i mere end et eneste Tilfælde, i hvert Fald kun i meget faa, saa det er ikke nogen særlig stor Tilslutning, den har haft.

Men der er noget af det, det ærede Medlem sagde, som jeg er enig med ham i og gerne vil give ham min Tilslutning til. Det ærede Medlem siger, at hvis de 10 Mill. Kr. skal virke efter deres Hensigt, skal man købe Parceller fra de store Landbrug. Jeg ved lige saa godt eller omtrent lige saa godt som det ærede Medlem, at Jordens spredte Beliggenhed vanskeliggør Landbrugets Stilling dernede, ligesom man har alt for smaa Bygninger i Forhold til, hvad man har i det øvrige Land, og jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at ved at købe Jord fortrinsvis fra Gaarde, der ligger ude i Periferien, kan de 10 Mill. Kr. komme til at virke godt. Men for at det kan ske, er der saa meget andet, der skal ske. For det første skal Amtsraad og Kommunalraad stille sig velvilligt med Hensyn til Vejforholdene, og dernæst skal den sønderjydske Landmand selv interessere sig for Spørgsmaalet, han skal selv tage Initiativet. Nu har jeg været Formand for Jordfordelingskommissionen dernede i en Del Aar, og vi har holdt Møde paa Møde, snart i alle Landsbyer, nogle Steder mere end een Gang, for at opildne Landbrugerne til at benytte denne Lov i større Udstrækning end